

Efter över 40 år på Karlskronavarvet

Profiler lämnar över till den nya generationen

KARLSKRONA: Den 30 april var en alldeles speciellt dag på Karlskronavarvet. Då sa över ett 25-tal personer tack och adjö till företaget, många med över 40 års anställning. Och ytterligare ett antal kommer att gå i pension framöver. Givetvis är det en stor erfarenhet som lämnar oss. Men de är övertygade att deras kunskaper skall leva vidare i den nya generationen, som de nu lämnar plats för.

NYTT har träffat några av profilerna som här får representeras av **Göran Bengtsson**, filareverkstaden, **Hans-Göran Rydberg**, elverkstaden, **Georg "Jojje" Pettersson**, förrådet och **Urban Mttsson**, tunnplåt och huvudskyddsombud.

- Det är mycket som har blivit positivt de senaste åren, säger de. Speciellt kommunikationen mellan företagsledningen och personalen har blivit mycket bättre. Vändpunkten kom med Hans Frisk och Hans Hedman har fortsatt i samma fina stil.

-Det är bra när cheferna går ut på arbetsplatsrna, träffar personalen, visar intresse, lyssnar och tar till sig. Nu kommer vi till tals på ett annat sätt. Det har också en psykologisk betydelse och befrämjar vi-andan inom företaget. Det är inte längre vi och dom på samma sätt.

Nu sitter inte längre cheferna på piedestaler utan ger sig ut på golvet.

Det är också positivt med informationsträffarna, när vi direkt från VD får reda på hur saker och ting ligger till.

Andra saker är arbetsmiljön som blivit mycket bättre. Värdefullt är också den tekniska utvecklingen, dels verkstadsmässigt, dels det tekniska kunnandet som idag ligger på topp i flera avseenden.

-Det är stimulerande att jobba i en sådan miljö.

Forts sid 4

Urban vill gärna tacka alla berörda för det goda samarbetet vad gäller miljöfrågor. Det gäller såväl representanter för företaget, arbetsledning och personal i verkstäderna.

-Tack också till alla berörda för den uppskattning jag fick när jag lämnade företaget, framför Urban.

Georg "Jojje" Pettersson, anställdes 1952 som springpojke hos Lundberg, som var chef för budcentralen. Kom till "Lyckebyhåken" verkmästaren för filarverkstaden i december 1952 och var lärling hos "Ladde". Det första jobbet var på en ubåt. Skola på kvällarna. Engagerad i KkrV IF.

- På varvet har vi alltid haft en fin kamratskap och ofta bra jobb, även om det inte alltid var så roligt i början. Många gånger var det riktigt kallt, tex när vi skavde in slussarna på kryssare. Som skydd för kylan fick man ha en presenning. Och ackord gjorde att det ofta var stressigt. Men ändå har det varit trevligt på jobbet och med modernare tider har vi både utrustnings- och verkstads-mässigt fått det mycket bättre.

1981 blev Jojje skadad i knäet och fick inte gå i lejdare. Kom då in till maskinverkstaden och sedan i förrådet, där han som förrådsföreståndare i Centalförrådet alltid satt servicen högt och skötte sitt jobb med fast hand och glatt humör.

-Men du höll hårt i grejerna ibland, kontrar Göran. Och min väntetid den var dyrbar.

Skämten haglar bland de fyra och tonen är rå men hjärlig.

-Elektrikerna har alltid haft fördelar, skämtar de andra. De kröp in i värmen och lät oss andra göra jobbet. Det var en tid när de gick med skjorta och slips.

Detta känner inte riktigt Hans-Göran igen och skjorta och slips har inte han haft på jobbet, även om han minns en del av sina gamla kamrater i den munderingen.

-Till det negativa hör asbesten, som slog till för många och sviter har vi nog lite till mans.

-Och kallt var det. Förr hade vi en öppen plåtverkstad och värmen kom först i början på 60-talet. Och då var den avsedd mer för fartygen än för folket.

Tiderna förändras och tur är väl det.

Fyra profilers syn på livet på Karlskronavarvet

De har mycket att berätta och över 40 års erfarenhet på jobbet. Fr v Hans-Göran Rydberg, Göran Bengtsson, Georg "Jojje" Pettersson och Urban Mattsson.

Göran Bengtsson, filare. Började 1954 som springgrabb på torpeden. Blev lärling på filarverkstaden 1955. Gick verkstadsskola på kvällarna.

-Jag tycker att lärlingsverksamheten som den var förr är något man i ännu större omfattning skulle ta efter nu, säger Göran Bengtsson. Då kastades man handfast in i jobben och det var en bra skola. Jag vill dock inte ha tillbaka skolan på kvällarna. Det var jobbigt att arbeta på dagarna och plugga på kvällarna.

Kanske var det förr mer gemenskap och sammanhållning på något sätt, även om det var tuffare med de gamla ibland hemlighetsfulla gubbarna, som höll saker och ting för sig själva. Mycket fick man ta reda på själv.

Att jag sökte mig till varvet berodde på att här var den stora framtidsplatsen med de tryggaste jobben. På den tiden fanns det ju en del andra företag att välja på. Men farsan jobbade ju här och så blev det varvet.

Göran är intresserad av idrott och 1972 började han i KkrV IF, en tid som lagledare och sedan i styrelsen. Han är nu ordförande och den funktionen har han kvar till 1995.

Har också varit med om att bildat Celsius Fritid och deltagit i två jubileum inom KkrV IF.

-Idrotten ger mycket. Man träffar människor och det trivs jag med.

Hans-Göran Rydberg, elektriker. Började som löpare på motorverkstaden på kontoret och som lärling på elverkstaden 1951. Skola på kvällarna.

-Karlskronavarvet är en mycket bra arbetsplats med stor gemenskap och kamratskap, säger Hans-Göran. Men det var här varit hårda tider också, då arbetena var betydligt tyngre än idag. Nu är det mer stressigt men på ett annat sätt. Då hade vi en annan typ av arbete, inte fullt så tekniskt. Allt krymper ju i format och blir mindre och mindre och nu har vi lyckligtvis en annan typ av kabel. Den gamla tidens kabel

var svårarbetad, den var tyngre. Efter att ha jobbat med pansarkabel såg man inte grann ut om händerna. Med lintåg och blymönja - inte särskilt nyttigt. Den nya gummikabeln är betydligt lättare. Och från början fanns inte brattbergsboxarna. Det blev ett genombrott som underlättade mycket för oss elektriker.

Speciellt roligt har jobbet varit för att man får utöva det hantverksmässiga och följa det från början till utprovning. Man får sitt jobb med ritning för att sedan självständigt utföra det. Jobbet blir sällan monotont. De flesta av oss har också ett fritt arbete ofta med utrymme för egna initiativ.

Hans-Göran är historiskt intresserad, kunnig och flitigt anlita som guide här på KkrV.

-Jag har alltid varit historiskt intresserad, ett intresse som väcktes av Sven-Övind Svahn som var min lärare. Men intresset har vuxit med tiden och jag arbetar nu mycket i Föreningen Gamla Karlskrona.

-Det har varit fantastiskt att jobba i den här miljön, där historien och den moderna tiden går hand i hand, konstaterar han.

Urban Mattsson, tunnplåtslagare och huvudskyddsombud. Började 1952 i oktober direkt i tunnplåtsverkstaden. Gick som lärling i 3 år. Skola på kvällarna.

-Det har hänt mycket positivt under min tid på varvet och då tänker jag speciellt på arbetsmiljön. Den kan inte jämföras med dåtidens. Med de gamla öppna och dragiga verkstäderna och ombord på kalla ej uppvärmda fartyg. Det var kallt, och ruggigt och mycket utejobb. Då var det inte tal om värme och sådant.

Det som blivit positivt är inställningen när det gäller arbetsmiljön från samtliga inblandade. Man belyser och har förståelse för frågorna på ett bra sätt.

Generellt sätt driver man arbetsmiljöfrågor på ett helt annat sätt idag, då de ingår i det dagliga arbetet som en naturlig del. Förr skulle miljöfrågorna skötas i ett sidoorgan. Nu ska de vara införlivade i den ordinarie verksamheten. Det är idéer jag har haft länge och är ett steg i rätt riktning.